

У ИМЕ НАРОДА

ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Животе Ђојинчевића, председника већа, судије Гордане Комненић, члана већа, и судија поротника Милана Костића, Далиборке Милосављевић и Радише Радојчића, чланова већа, са записничарем Мирјаном Глишовић, у кривичном поступку против **окривљеног РАИЧЕВИЋ МИЉАНА**, због кривичног дела убиства из члана 113 КЗ-а, а по оптужници ОЈТ-а у Београду Кт.бр.529/09 од 17.6.2009. године, након одржаног јавног и главног претреса дана 13.11.2009. године, у присуству заменика ОЈТ-а у Београду-Љубивоја Ђорђевића, окривљеног Раичевић Миљана са браниоцима-адв.Владом Петровићем и адв.Горданом Божиловић-Петровић, донео је и истог дана јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени МИЉАН РАИЧЕВИЋ, рођен [REDACTED] године у [REDACTED] од оца [REDACTED] и мајке [REDACTED], рођене Радевић, са пријављеним пребивалиштем у Крагујевцу, улица [REDACTED] бр. [REDACTED], непријављено станује у [REDACTED] улица [REDACTED] бр. [REDACTED] држављанин [REDACTED] [REDACTED], ЈМБГ [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 19.03.2009. године, око 4,15 часова, у Новом

Београду, у ул.Омладинских бригада, у висини броја 3, лишио живота сада пок.Ђ. [REDACTED] З. [REDACTED] из [REDACTED] при чему је био урачунљив и свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је и хтео, тако што је, као полицијски службеник Полицијске управе за Град Београд – Интервентне јединице 92, и члан Интервентне патроле позивног броја 9242, која је том приликом обављала своју службену дужност на територији Новог Београда у службеном патролном возилу марке "Мицубиши пајеро", рег.бр. [REDACTED] када је наведена патрола, након више претходних безуспешних покушаја, успела да заустави путничко моторно возило марке "Пежо 307 ЦЦ", рег.бр. [REDACTED] којим је управљао Ф. [REDACTED] М. [REDACTED] из [REDACTED] а у том возилу, на седишту сувозача, седео сада пок.Ђ. [REDACTED] З. [REDACTED] заједно са осталим члановима патроле изашао из наведеног патролног возила, репетирао свој службени пиштољ марке "ЦЗ-99", кал.9 мм ПАРА, фабр. бр. 115870 и, држећи тај пиштољ у десној руци, пришао вратима сувозача поменутог путничког моторног возила, наредио сада пок.Ђ. [REDACTED] З. [REDACTED] да изађе напоље и левом руком отворио врата сувозача, па је, када је сада пок.Ђ. [REDACTED] З. [REDACTED] изашао из наведеног возила, из поменутог службеног пиштоља, из непосредне близине, са растојања од свега 5 цм, испалио један пројектил у предео главе сада пок.Ђ. [REDACTED] наневши му тешку телесну повреду опасну по живот, у виду прострелине у десном заушном пределу, услед које је овај на лицу места преминуо,

- чиме је извршио кривично дело убиство из чл.113 Кривичног законика.

Па га суд применом горе наведеног законског прописа и чл.4,42,45,54 и 63 КЗ-а

О С У Ђ У Ј Е

НА КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 7 (седам) година у коју казну се урачунава време које проводи у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.290/09 од 21.03.2009.године, а који му се рачуна од 19.03.2009.године, када је лишен слободе, **ПА НАДАЉЕ.**

Сходно одредби чл.206 ЗКП-а оштећена О. [REDACTED] З. [REDACTED]

ради остварења свог имовинско-правног захтева упућује се на парницу.

Сходно одредби чл.196 ЗКП-а, окривљени се ослобађа плаћања трошкова кривичног поступка и паушала суду, који падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Оптужницом ОЈТ-а у Београду Кт.бр.529/09 од 17.6.2009. године окривљеном Раичевић Миљану стављено је на терет извршење кривичног дела убиства из члана 113 КЗ-а са предлогом да суд окривљеног за наведено кривично дело огласи кривим и казни по закону, а притвор према истом продужи.

Окривљени Раичевић Миљан је у својој одбрани датој на записнику о саслушању осумњиченог сачињеном дана 19.3.2009. године у просторијама Полицијске управе за град Београд у присуству браниоца као и на главном претресу, оспорио је извршење кривичног дела које му је стављено на терет наводећи да је критичном приликом нападнут од стране покојног З [REDACTED] Навео да је дана 19.3.2009. године као члан Интервентне јединице 92-42-42 која је задужена за Општину Нови Београд био у патроли, да је критичном приликом полицијским возилом марке "Муцубиши Пајеро" управљао његов колега И [REDACTED] Н [REDACTED] који је био и вођа патроле, да је он седео на сувозачком месту, да је иза њега седео колега Ј [REDACTED] Д [REDACTED] а иза возача И [REDACTED] колега Ј [REDACTED] С [REDACTED] Даље је навео да су се критичне вечери у описаном саставу и распореду седења кретали службеним возилом патролном брзином, спором вожњом, осматрајући улице и просторе поред зграда на Новом Београду када су, у једном тренутку, уочили, крећући се улицом Алексиначких рудара према хотелу "Југославија", како им се, из супротног правца, великом брзином приближава једно возило, тамне боје, наводећи да су у првом моменту сви помислили да се ради о аутомобилу марке "Рено Меган" за коју марку возила су иначе имали информацију да се краду због чега је "вођа патроле" И [REDACTED] Н [REDACTED] који је управљао патролним возилом у којем се налазио окривљени, окренуо њихово возило и кренуо за описаним аутомобилом. Указао је да је возило за којим су се кретали патролним аутомобилом

прошло кроз црвено светло на семафору и ушло у улицу Булевар Михајла Пупина започевши кретање према Општини Нови Београд. Навео је да су описано возило он и његове колеге патролним аутомобилом марке "Мицубиши" све време следиле уз упаљену звучну и светлосну сигнализацију, да је возило за којим су ушли прошло раскрсницу код Општине Нови Београд и започело кретање улицом Омладинских бригада при чему је на раскрсници ове улице и Булевара Зорана Ђинђића прошло кроз црвено светло на семафору убрзо након чега су га они патролним возилом сустигли и зауставили и то тако што је он кроз отворени сувозачки прозор десном руком показао возачу да заустави аутомобил, те је затим И [REDACTED] Н [REDACTED] који је управљао полицијским аутомобилом додао волан у десно и препречио пут овом возилу, када су коначно и уочили да је у питању возило марке "Пежо 307 цц". Објаснио је да су потом он и његове колеге, према правилима које примењују када се у возилу налазе сумњива лица, изашли из полицијског аутомобила чија је десна страна била окренута према предњој страни заустављеног возила марке "Пежо" и то на удаљености од 3-4 метра, и то тако што је он кренуо ка сувозачу, колега Ј [REDACTED] Д [REDACTED] који је претходно седео иза њега у патролним колима, стао испред заустављеног "Пежоа", док су колеге С [REDACTED] Ј [REDACTED] и И [REDACTED] Н [REDACTED] који је иначе управљао патролним возилом, кренули ка возачу. Указао је да је одмах, по изласку из патролног возила, он репетирао пиштољ задржавши кажипрст своје десне руке на рамену, а не на обарачу пиштоља након чега је пришао до предњих десних врата заустављеног "Пежоа" и сувозачу издао наредбу "полиција, изађите из возила" при чему је у десној руци држао репетиран пиштољ, усмерен ка возилу на удаљености од врата возила "Пежо" око један метар. Појаснио је да критичном приликом, када је пришао поменутом возилу, уочио да се у возилу налазе два лица, возач и сувозач, наводећи да сувозач на његову усмену наредбу није реаговао, није изашао из возила, те да му је он по други пут упутио исту наредбу истовремено уочивши како је сувозач мало погнут у возилу ка предњем делу, повијене главе према поду возила због чега је и помислио да сувозач можда тражи оружје или неки други предмет за напад, ради чега је потом својом левом руком кренуо у намери да отвори сувозачка врата возила када је, од врата био удаљен свега неколико сантиметара, сувозач, овде покојни оштећени, нагло отворио врата возила, гурнувши их тако да га је вратима возила ударио у подлактицу десне руке у којој је држао пиштољ. Даље је навео да је затим сувозач изашао из возила на тај начин што је прво избацио своју десну ногу и

ставио је на коловоз, а потом је "искочио" из возила и својом десном руком одгурнуо његову леву руку истовремено ухвативши својом левом руком окривљеног у висини десног ручног зглоба руке у којој је држао пиштољ након чега се усправио лицем окренут ка њему, а затим својом десном руком ухватио његову десну руку и почео да се окреће бочно навлачећи га његов десни бок и истовремено са обе руке држећи десну руку окривљеног у којој му се налазио пиштољ и то у висини ручног зглоба при чему је објаснио да је пиштољ у његовој руци био окренут на горе као и да је цев пиштоља била усмерена на горе и да је у једном тренутку дошло до опаљења. Детаљно је појаснио да је, након што га је покојни оштећени вратима возила ударио у подлактицу десне руке, реаговао тако што се померио улево посматрано из правца положаја његовог тела односно да се померио ка задњем делу возила и даље лицем окренут ка десном боку возила при чему му је лева рука била слободна, а да је у десној руци држао пиштољ усмерен ка возилу тачније десним вратима возила наводећи да је оштећени, покојни З [REDACTED] након што је изашао из возила и исправио се, обема рукама повукавши његову десну руку ка себи, ка возилу, искосио своје тело на свој десни кук и повукао га тако да је у том тренутку био десним боком окренут према десној страни возила државши на описан начин његову десну руку у којој се налазио пиштољ у ком тренутку је дошло до опаљења. Указао да у тренутку није био свестан како је дошло до опаљења, да се налазио у стању шока наводећи да се критичном приликом његова лева рука налазила на левом рамену покојног З [REDACTED]. Нагласио је да не може да се изјасни у вези понашања његових колега критичном приликом, с обзиром да се све десило "муњевитом" брзином, да је све трајало неколико секунди, да је након опаљења направио неколико корака уназад наводећи да је сувозач, овде покојни пао поред њега указујући да осим, претходно издатих наредби према оштећеном, међу њима није било друге вербалне комунације. Додао је још једном да је у тренутку опаљења десни бок његовог тела био окренут ка десној страни возила, да је његово лице било окренуто ка задњем делу возила, а десна рука обухваћена са обе руке од стране оштећеног у искошеном положају при чему је појаснио да му је лакат његове десне руке био уз тело, а пиштољ окренут на горе. Навео је да тачан положај своје руке у тренутку опаљења једноставно не зна, да може само да претпостави наводећи да се он, збуњен повукао корак назад и након тога, с обзиром да је радио станица била код њега позвао Хитну помоћ наводећи да се сећа да је тада телу оштећеног

пришао колега J [REDACTED] који је потом узео пиштољ који је био на телу оштећеног, исти репетирао, вероватно га је празнио, а потом, како је окривљени навео пред полицијом, пиштољ однео у гепек патролног возила. На главном претресу у присуству вештака Милана Куњадића и Душана Дуњића окривљени је уз помоћ судског стражара као маркиранта представио цео догађај представивши позицију свог тела и тела оштећеног у тренутку када је дошло до опаљења пројектила из пиштоља. Окривљени је представио да је његово тело и тело оштећеног критичном приликом било окренуто у односу на возило десним боком ка десној страни возила, да су лица њих обојице била усмерена ка задњем делу возила, при чему је десна рука у којој је окривљени држао пиштољ у висини десног зглоба од стране оштећеног држана левом руком, док је десна рука оштећеног била повијена у десном лакту изнад десне руке окривљеног и којом је и то отвореном шаком оштећени држао шаку десне руке окривљеног у којој се налазио пиштољ при чему га је левом шаком и држао за десни зглоб руке у којом тренутку је пиштољ био усмерен навише ка глави овде оштећеног при чему је окривљени показао да је десна рука оштећеног на описан начин била преко десне шаке овде окривљеног руке у којој се налазио пиштољ и горњим делом додиривала је дршку пиштоља и навлаку пиштоља са задње стране. Окривљени је описао да је тело оштећеног било повијено напред, а његово тело прислоњено на леђа оштећеног с тим што је лева рука била у висини левог рамена овде оштећеног те је у таквом положају тела оса цеви пиштоља била усмерена одоздо на горе, предњим делом ка десном заушном делу главе, а растојање уста цеви од десног заушног дела главе оштећеног било је око 6 цм, а цев оружја усмерена ка левом слепоочном делу главе оштећеног када је дошло до опаљења након којег је окривљени повукао руку уназад, а тело овде оштећеног је пало испред њега. Окривљени је на главном претресу изјавио да је критичном приликом поступао у складу са прописима и да се не осећа кривим за кривично дело које му је стављено на терет иако му је жао због трагичног догађаја и изјављује саучешће и жаљење породици Z [REDACTED]

Суд је током доказног поступка проверавајући наводе оптужнице и одбрану окривљеног саслушао судског вештака др Бранка Мандића, судског вештака Наташу Радосављевић-Стевановић, судског вештака Војкана Зорића, судског вештака проф др Душана Дуњића, судског вештака Милана Куњадића, те је

на сагласан предлог странака прочитао исказе саслушаних сведока Б [REDACTED] Б [REDACTED] Ј [REDACTED] Д [REDACTED] С [REDACTED] У [REDACTED] Ф [REDACTED] М [REDACTED] О [REDACTED] Ј [REDACTED] Н [REDACTED] И [REDACTED] Д [REDACTED] Ј [REDACTED], те сведока-оштећене О [REDACTED] З [REDACTED] који искази су дати на главном претресу од 28.9.2009. године и у претходном поступку, прочитао писмена и то четири извештаја о криминалистичко-техничком прегледу лица места 1830/09 од 19.3.2009. године, дактилоскопску идентификацију отисака папиларних линија 03/4-7-2, број 234-3-12158/09 од 19.3.2009. године, фотодокументацију од 19.3.2009. године са скицом лица места, извештај из КЕ за окривљеног, записник о увиђају лица места 622/09 од 19.3.2009. године, извештај о резултатима токсиколошко-хемијске анализе Одељења за токсиколошку хемију ВМА од 27.3.2009. године, извештај Национално криминалистичко-техничког центра УКП број 642/09 од 30.3.2009. године у погледу трагова употребе оружја ватреног оружја са прилозима, пратећом фотодокументацијом, записник о извршеном физичко-хемијском вештачењу микро трагова влакана Националног центра УКП број 02-234-970/09 од 8.4.2009. године, фотодокументацију у вези са обрадом пронађених микротрагова влакана Кт.бр.5258/09 од 19.3.2009. године, записник о извршеном ДНК вештачењу Национално криминалистичко-техничког центра УКП број 234-2-642/09 од 26.3.2009. године, обдукциони записник Института за судску медицину Ц број 237/09 од 19.3.2009. године, налаз и мишљење комисије вештака др Душана Дуњића и Милана Куњадића од 8.6.2009. године са пратећом фотодокументацијом као и налаз и мишљење судског вештака др Бранка Мандића и Ане Најман од 16.6.2009. године, па након оцене сваког доказа појединачно и у међусобној вези као и у вези са одбраном окривљеног утврдио чињенично стање као у изреци пресуде.

Читањем извештаја из КЕ за окривљеног Раичевић Миљана МУП РС, Полицијске управе у Крагујевцу од 20.3.2009. године, суд је утврдио да није осуђиван.

Сведок-оштећена О [REDACTED] З [REDACTED] мајка покојног Ђ [REDACTED] З [REDACTED] као и сведоци Б [REDACTED] Б [REDACTED] и С [REDACTED] У [REDACTED], ујак и ујна покојног З [REDACTED] су у својим исказима навели да је покојни Ђ [REDACTED] З [REDACTED] био студент менаџмента, да је био миран младић, који није правио проблеме, увек насмејан и добро расположен, да се бавио фудбалом, имао је девојку и живео је потпуно обичан живот при чему је мајка оштећеног навела да је свог покојног сина

неколико пута видела под дејством алкохола али да он није често конзумирао алкохол с обзиром да је био спортиста при чему су сви сагласно навели да Ђ. З. никада није имао било какав сукоб са законом као и да је носио наочаре од своје прве године живота. Сведок У. С. ујна покојног З., је навела да је након овог трагичног догађаја њен супруг Б. в Б. кући донео наочаре и мобилни телефон покојног Ђ. З. које предмете је потом њој дао, те је она уочила да на наочарима није било никаквог оштећења наводећи да је на наочарима било неколико трагова сасушене крви и то једна мрља на стаклу са леве стране у горњем левом ћошку као и испод ње једна мања мрља крви које мрље су изгледале као две капи без икаквог трага сливања појашњавајући да су ови трагови били присутни са унутрашње стране наочара, те да је и на левој дршци наочара, према уху, постојао један слаб траг сасушене крви додајући да је све трагове крви она опрала, а такође навела да критичном приликом није приметила никаква оштећења ни на мобилном телефону. Сведок З. О. мајка покојног Ђ. З. изјавила је да се придружује кривичном гоњењу и истиче имовинско-правни захтев.

Сведок Ф. М. је у свом исказу датом у претходном поступку и на главном претресу навео да се критичне вечери налазио заједно са покојним Ђ. З. на сплаву "Акапулко" где су конзумирали алкохол, наводећи да се он субјективно осећао пијан, те да се Ђ. З. потпуно нормално понашао. Објаснио је да су потом кренули са сплава, претходно дошавши до паркинга код хотела "Југославија" одакле су кренули својим возилима и то тако што је његовим возилом марке "Пежо 307 цц", заједно са њим кренуо и покојни Ђ. З. а З. возилом марке "Цитроен Ц4", за њима кренула З. девојка Ј. Д. која се критичне вечери са њима налазила у друштву. Даље је навео да се својим возилом марке "Пежо 307" кретао нормалном брзином, да није било гужве у саобраћају, те да су код кружног тока код Општине Нови Београд кренули улицом Омладиснких бригада ка блоковима, те да је могуће да је код цркве на Новом Београду на семафору можда и прошао на црвено светло односно на прелаз са жутог на црвено светло када је приметио, у ретровизору возила, како се иза његовог возила у крајњој левој траци креће цип Интервентне полиције, који их следи, при чему је у претходном поступку навео да су на ципу била упаљена ротациона светла, а на главном претресу да није видео светла на

том возилу као да није чуо звучни сигнал. Даље је навео да је потом почео да успорава кретање, да је прикочио, те зауставио своје возило у средњој саобраћајној траци и то тако што је Интервентни џип стао нешто испред њиховог возила и на тај начин га мало препречио. Навео је да су из Интервентног џипа изашли полицајци, да је уочио да су њему пришла два полицајца, те да се сећа да је полицајац који је изашао са места иза возача џипа, њега ухватио за мишицу леве руке и повукао га тако да га је практично извукао из аутомобила, иако је он већ започео да излази, након чега су га два полицајца ухватила и бацила на задњу хаубу грудима и лицем усмереног према хауби, потискујући му главу унапред ка доле тако да је главу морао да спусти на гепек свог аутомобила да би, у том тренутку, зачуо пуцањ након чега се тргао и видео како се са десне стране аутомобила крв слива. Указао је суду да је пре него што се тргао добио од стране полицајца један ударац руком у потиљак са десне стране, изнад уха, али су га убрзо полицајци пустили очигледно уплашени оним што се десило да би, након неколико тренутака, видео како са десне стране аутомобила лежи Ђ[REDACTED] З[REDACTED] тако што му је глава била усмерена према задњем делу кола, а ноге према предњој страни возила, тело му је било паралелно са десном страном аутомобила, лежао је на леђима, уочио је рану на његовом лицу у близини ока и много крви. Сведок је нагласио да је непосредно пре интервенције полиције, Ђ[REDACTED] З[REDACTED] који је седео на месту сувозача у његовом возилу, разговарао телефоном са својом девојком Ј[REDACTED], да нису били везани те да у том тренутку, с обзиром да је он разговарао телефон нису водили разговор наводећи да се сећа да му је у једном моменту рекао да је у ретровизору запазио џип Интервентне полиције на шта му он није ништа одговорио. Навео је да су конкретном приликом полицајци изашли као бандити, да се убрзо након предметног догађаја појавила и друга полицијска патрола, Хитна помоћ, Ђ[REDACTED] девојка Ј[REDACTED] наводећи да су га потом полицајци одвели на ВМА где му је извађена крв, а након тога и у градски СУП. Указао је суду да Ђ[REDACTED] З[REDACTED] познаје цео живот, да је он био весео момак, да није био агресиван тип, да није имао никада никакав инцидент наводећи да је критичном приликом Ђ[REDACTED] З[REDACTED] на глави имао наочаре за вид, које је увек носио. Сведок је навео да је, када је у ретровизору свог возила уочио Интервентни џип, одмах почео да успорава и зауставио свој ауто, да на лицу места није било никаквих трагова кочења те да није тачно да је бежао наводећи да је он прво зауставио своје возило, па да је тек њима пришао полицијски џип. Додао је да се у свом

кретању од хотела „Југославија“, до места догађаја нигде није заустављао, осим на можда неком семафору као и да нигде није прошао кроз црвено светло осим код цркве где је било између жутог и црвеног светла на семафору. На главном претресу суд је извео доказ суочењем сведока Ф. [REDACTED] М. [REDACTED] и окривљеног Миљана Раичевића у погледу кретања возила при чему је свако остао при својим ранијим наводима. Сведок је указао суду да се сећа да је полиција интервентно возило након интервенције, и после пуцња, препаркирала. Навео је да је догађај који се збио шок који ће га пратити цео живот, наводећи да не може да опише колико је времена прошло од тренутка када је чуо пуцањ до тренутка када је пришао Б. [REDACTED] телу, колико се ту задржао, где је даље кренуо и како су се временски ти тренуци одвијали будући да се у том тренутку били за њега вечност.

Сведок Ј. [REDACTED] Д. [REDACTED] је у свом исказу датом у претходном поступку и на главном претресу навела да је она била девојка покојног Б. [REDACTED] З. [REDACTED] да се са њим забављала годину дана и три месеца, да се критичне вечери у друштву Б. [REDACTED] З. [REDACTED] и Ф. [REDACTED] М. [REDACTED] налазила на сплаву „Акапулко“ који се налази код хотела „Југославија“ где су се са друштвом задржали до око 4 сата изјутра. Навела је да су критичне вечери Б. [REDACTED] и Ф. [REDACTED] пили алкохол, виски, те да је, када су кренули кући, она прво испаркирала на Ф. [REDACTED] предлог, а не због тога што није био у могућности да вози испаркирала његов ауто, а потом села за управљач Б. [REDACTED] возила марке „Цитроен Ц4“ будући да је обичај био да, када Б. [REDACTED] попије, она вози аутомобил до куће али да јој је, у том тренутку, Б. [REDACTED] пришао и рекао да ће до куће да иде заједно са Ф. [REDACTED] његовим колима, пошто је Филип мало попио па да му прави друштво, док је она, након неких пет минута, Б. [REDACTED] возилом „Цитроен Ц4“ кренула за њима. Објаснила је да је у једном тренутку, када се са паркинга укључила у саобраћај, својим мобилним телефоном позвала Б. [REDACTED] али да јој је он рекао да ће је звати нешто касније да би у позадини чула продоран мушки глас како му се обраћа речима „стој, изађи“ након чега се веза прекинула. Указала је да је након описаног, поново покушала да добије Б. [REDACTED] а потом и Ф. [REDACTED] али јој се нико није јављао, да би је, након неколико минута телефоном контактирао Ф. [REDACTED] и рекао јој да је Б. [REDACTED] упуцан објаснивши јој где се налазе тако да је затим отишла на место догађаја. Навела је да је по доласку на лице места уочила Ф. [REDACTED] аутомобил марке „Пежо“ који се налазио у средњој саобраћајној траци мало испред семафора као и да поред

врата сувозача лежи тело удаљено неких пола метра наводећи у претходном поступку да се не сећа да је испред возила марке „Пежо“ стајао неки други џип који је препречио пут „Пежо“. Навела је да је **Б** **З** стално носио наочаре, да јој је познато да је **Б** једно око било у реду али да је друго било проблематично, да је на њему носио диоптрију наводећи да је тачно да су **Б** и **Ф** критичне вечери конзумирали алкохол али да се није могло закључити да су пијани будући да су се потпуно нормално и разумно понашали. Навела је да се **Ф** два пута чула из свог аутомобила, први пут када је покушала да га зове па у томе није успела а потом када ју је он позвао са свог мобилног телефона и рекао јој да је **Б** упуцан и да се налазе у улици Омладинских бригада. Указала је суду да јој је, када је дошла на место догађаја, **Ф** рекао да је **З** упуцан, да су прошли на једно црвено светло на семафору и да их је зауставио интервентни џип, те да је његовим вратима пришао полицајац који га је извукао напоље и ударио му шамар након чега је зачуо пуцањ наводећи да јој том приликом **Ф** није рекао кроз који семафор су прошли на црвено светло, колико су се брзо кретали нити је обавестио о осталим детаљима.

Сведоци **С** **Ј**, **Н** **И** и **Д** су у својим исказима датим у претходном поступку и на главном претресу навели да су сви припадници Интервентне јединице 92, и то Интервентне патроле број 92-42, да су претходне вечери у односу на догађај дошли у смену нешто пре осам часова, након примопредаје опреме и после обавезног часа физичког су отишли директно на терен наводећи да су они покривали терен Новог Београда. Указали су да је вођа њихове патроле **И** **Н** да су остали били чланови, те да су критичном приликом, око четири часа изјутра били у њиховом патролном возилу-џипу марке „Мицубиши пајеро спорт“ којим је управљао **Н** **И** иза њега је седео **Ј** **С** на месту сувозача Миљан Раичевић а иза њега, на задњем седишту је седео **Д** **Ј**. Навели су да су се кретали улицом Алексиначких рудара према хотелу „Југославија“, када су приметили једно возило које се кретало из правца хотела „Југославија“ већом брзином па су, будући да је неко прокоментарисао да је у питању возило марке „Рено меган“, а да су пре тога на примопредаји упозорени да обрете пажњу на возило наведене марке због неких разбојништава која су се десила уз употребу управо овог возила, помисливши да је возило украдено, одлучили да га прате. **И** **Н** који је

управљао patrolним возилом направио је полукружно кретање у оближној раскрсници, истовремено укључивши светлосну ротацију и сирену и кренуо је за описаним возилом при чему су навели да су одмах потом уочили да је возило за којим су ишли пролазило кроз црвена светла на семафору започевши да се креће према кружном току односно Општини Нови Београд. Навели су да су возило следили и након кружног тока када је кренуло ка улици Омладинских бригада при чему је сведок Ј. [REDACTED] навео да је лично уочио како је возило кроз раскрсницу ове улице и Булевара др Зорана Ђинђића прошло кроз црвено светло на семафору. Даље су навели да су возило сустигли у улици Омладинских бригада, да се кретало средњом саобраћајном траком али да су се својим patrolним возилом преместили у леву траку у односу на возило у којем се налазио оштећени, да је, док су га престизали, Раичевић Миљан руком давао знак возачу да заустави аутомобил па је и возач аутомобила марке „Пежо 307“ након што су га престигли и препречили му пут полицијским возилом ушавши у његову саобраћајну траку из леве саобраћајне траке своје возило зауставио. И. [REDACTED] Н. [REDACTED] који је управљао patrolним возилом и Ј. [REDACTED] С. [REDACTED] који је седео на задњем седишту иза њега су, након заустављања возила, кренули ка возачу при чему је С. [REDACTED] Ј. [REDACTED] након што је изашао из возила, одмах извадио свој пиштољ и репетирао га држећи да са обе руке упереног према возачу да би, потом, И. [REDACTED] Н. [REDACTED] први дошао до возача и отворио његова врата при чему га је, такође, превентивно држао на нишану у ком тренутку је С. [REDACTED] Ј. [REDACTED] одложио своје оружје а затим са обе руке ухватио возача возила марке „Пежо 307“-Ф. [REDACTED] М. [REDACTED] и извукао га из возила, довео до задње хаубе његовог возила, те му прислонио лице и предњи део тела на задњу хаубу како би извршио претрес при чему су обојица сагласно навела да су, пре предузимања описаних радњи лицима која су се налазила у „Пежоу 307“ рекли „полиција, изађи напоље“ додајући да су обојица истовремено чули да су и колега Раичевић и Ј. [REDACTED] који су интервенисали са друге стране возила такође издали сличне наредбе, када су, у једном тренутку, док је Ј. [REDACTED] на описани начин изводио возача „Пежоа“ и прислањао га на задњи део возила, а И. [REDACTED] Н. [REDACTED] се такође бавио возачем заједно са Ј. [REDACTED] зачули пуцањ. За све то време сведок Д. [REDACTED] Ј. [REDACTED], који је пре интервенције седео на задњем десном седишту интервентног возила, с обзиром да је први изашао из возила, стајао је са репетираним пиштољем испред возила такође упутивши овим лицима наредбу „полиција, изађите

напоље". Сведок Д [REDACTED] [REDACTED] је објаснио да је у том тренутку више пажње обраћао на возача јер је од њега постојала опасност да не крене према патролном возилу да би, када су колеге [REDACTED] и И [REDACTED] извукли возача, сву своју пажњу фокусирао ка сувозачу који још није био напустио возило. Сведок [REDACTED] је нагласио да је чуо више пута како је овде окривљени Раичевић, који је у патролном возилу седео испред њега, на месту сувозача, издао два или три пута сувозачу возила марке „Пежо“ наредбу да изађе из аутомобила. Даље је сведок Ј [REDACTED] Д [REDACTED] навео да је запазио како Миљан Раичевић држи пиштољ у својој десној руци повученој уназад са лактом у висини рамена, а да левом руком отвара сувозачка врата да би запазио, у једном тренутку, да се та врата нагло отварају према Раичевићу схвативши да сувозач јаче гура врата према њему која потом ударају Раичевића у пределу подлактице након чега је одмах и запазио да је сувозач из заустављеног аутомобила својом десном руком одгурнуо Раичевићеву леву руку, а потом га другом руком ухватио за десну руку у којој му се налазио пиштољ и то у пределу зглоба шаке. Даље је навео да је уочио да је сувозач заустављеног возила практично у том тренутку изашао из возила, ухватио и другом руком Раичевића за зглоб шаке у којој је држао пиштољ након чега су се обојица ротирала улево тако што је окренуо свој десни кук према предњем делу Миљановог тела повлачећи његову руку тако да је Раичевић у једном тренутку леђима био окренут према овом сведоку, док се сувозач из заустављеног аутомобила налазио испред њега у ком тренутку је и зачуо пригушени пуцањ. На главном претресу сведок Ј [REDACTED] Д [REDACTED] је навео да је у тренутку када је зачуо пуцањ уочио да су десна Миљанова страна, његово десно раме и његов десни кук били окренути десној страни заустављеног возила наводећи да је након пуцња запазио да се Миљан Раичевић повукао уназад са благо подигнутим рукама без пиштоља у ком тренутку је он и стекао утисак да је Раичевић упуцан, па је искорачио улево и видео како лице које је било сувозач у заустављеним колима пада на асфалт схвативши да је заправо он погођен при чему је истакао да је пиштољ нађен код покојника и то између његове десне руке и десних ребара као и да му је Миљан Раичевић, када се нашао испред њега, након описаног пуцња, рекао „напао ме“. Сведоци Ј [REDACTED] С [REDACTED] и И [REDACTED] Н [REDACTED] су навели да су, након што су зачули пуцањ, погледали на десну страну возила одакле се чуо пуцањ и видели Раичевић Миљана како искорачује уназад држећи повијено тело према напред са рукама благо подигнутим испред себе, без пиштоља,

наводећи да су у први мах помислили да је рањен Раичевић наводећи да су потом зачули како Миљан преко станице која је била код њега зове дежурну службу полиције и Хитну помоћ. Сведок Ј [REDACTED] С [REDACTED] је објаснио да је, када је прешао са десне стране заустављеног возила, са извађеним пиштољем у рукама будући да је очекивао да затекне сувозача сакривеног са пиштољем у руци, видео да са те стране возила лежи човек, на десном боку, да му је десна рука савијена у лакту, да му је друга рука и то шака у пределу стомака у ком тренутку је уочио и пиштољ који је стајао са десне стране његовог грудног коша и практично вирио из јакне коју је имао на себи те је, незнајући да ли је лице које лежи и даље је живо, запазивши пиштољ, исти узео с намером да га склони руководећи се разлосима безбедности и тада је релетирао пиштољ, извадио оквир и метак из цеви а потом метак из цеви вратио у оквир опалио а затим пиштољ и оквир ставио у гелек интервентног ципа где стоји остало наоружање за које време је Д [REDACTED] Ј [REDACTED] покушавао да пружи помоћ сувозачу који је лежао на тлу тако што је ставио рукавице и покушао да му пружи помоћ али одмах је уочио да не даје знаке живота наводећи да је критичном приликом приметио и да се поред тела покојног налазе наочаре за које мисли да су му претходно биле на глави. Сведок Ј [REDACTED] С [REDACTED] је навео да је са Раичевићем више пута био у акцијама, што је потврдио и сведок И [REDACTED] Н [REDACTED] при чему су обојица сагласно навела да нису били са Р [REDACTED] ни у једној акцији где је он пуцао из пиштоља односно употребљавао оружје, да је Раичевић био способан полицајац и да никада није било проблема током интервенција при чему је Ј [REDACTED] нагласио да су они били добро увежбани за излазак из интервентног возила у сличним ситуацијама, да су тачно знали шта је чији задатак, па је тако, Д [REDACTED] Ј [REDACTED] с обзиром да је био најближи предњој страни возила које је заустављено, имао задатак да када изађе из ципа маркира обојицу присутних у „Пежоу“ са упереним пиштољем према том возилу, а Раичевић је требало да у односу на сувозача уради исто оно што су он и И [REDACTED] заједно урадили код возачких врата и у односу на возача. Сведок Н [REDACTED] И [REDACTED] је нагласио да је критичне вечери њихова интервенција била уобичајена, да је он био вођа патроле али да правилником није стриктно одређено где ко седи у возилу појаснивши да постоје ситуације када вођа патроле има и возача и неколико пратиоца а да има ситуација и када вођа патрола јесте возач додајући да је први пратилац њихове патроле критичне вечери био С [REDACTED] Ј [REDACTED] који је седео иза њега, места возача.

Читањем три службене белешке о криминалистичко-техничком прегледу лица места Д.бр.1830/09 од 19.3.2009. године, суд је утврдио да су на лицу места у улици Омладинских бригада испред броја 34, на коловозу, у другој саобраћајној траци за кретање возила у правцу надвожњака преко ауто-пута Београд-Шид, а након обављеног криминалистичко-техничког прегледа, скицирања и фотографисања лица места као и увидом у приложене фотодокументацију и скицу лица места утврђено је да су пронађени следећи трагови: **1.** возило марке „Пежо 307 ЦЦ“, тегет броје, регистарског броја БГ [REDACTED] које је затечено у другој саобраћајној траци (гледано од десне ивице коловоза, гледано ка надвожњаку преко ауто-пута Београд-Шид и то са упаљеним мотором, кључем у контактбрави и отвореним предњим десним вратима, **2.** леш покојног З [REDACTED] Б [REDACTED] који је затечен на асфалу, поред возила марке „Пежо“ који леш је затечен у лежећем положају, на левом боку, са савијеним ногама, левом руком на телу и десном руком савијеном у лакту и положеном поред тела при чему су поред тела покојног З [REDACTED] Б [REDACTED] у висини колена затечене једне наочаре за вид марке „Бото“ на којима се уочавају ситне капљице црвене боје налик на крв као и поред њих мобилни телефон марке „Нокиа Н95“, **3.** локва црвене боје налик на крв дужине 4,4 метра која протеже од главе леша дуж саобраћајне траке, **4.** чаура затреног оружја са ознаком на данцету „Ппулугер 9 милиметара“ која је затечена на асфалу у истој саобраћајној траци на удаљености од 2,9 метара од леша у правцу Општине Нови Београд, **5.** службено возило марке „Мицубиши пајеро спорт“, регистарског броја [REDACTED] које је затечено испред возила марке „Пежо 309 ЦЦ“ делом у другој а делом у трећој саобраћајној траци за кретање возила ка Новом Београду. На лицу места узети су тестови на присуство барутних честица од Ј [REDACTED] С [REDACTED] И [REDACTED] Н [REDACTED] Ј [REDACTED] Д [REDACTED] Р [REDACTED] М [REDACTED] и М [REDACTED] Ф [REDACTED] од Раичевић Миљана преузет је један службени пиштољ марке „ЦЗ 99“ фабричког броја 115870 (у цеви пиштоља није затечен метак) са оквиром и 14 метака а на горњем делу униформе (кошуље) Раичевић Миљана, на десној подлактици уочени су трагови прашине који су фиксирани фотографисањем којом приликом је са истих узет узорак као и са левог и десног рукава униформе Раичевић Миљана, те подноктни садржај са обе руке. Криминалистичко-техничким прегледом подесних површина са возила марке „Пежо 307 ЦЦ“ регистарског броја БГ 707-925, плаве боје пронађено је и фиксирано 12 трагова папиларних

линија, ради одређивања евентуалног ДНК профила на старилним штапићима узето девет брисева са возила марке „Пежо 307 ЦЦ“ са више површина док су, такође са службеног пиштоља марке „ЦЗ 99“ фабричког броја 115870 за које оружје је био задужен Раичевић Миљан узета три бриса и то са уста цеви, са навлаке и са рукохвата и окидача. Дана 19.3.2009. године из просторије Интервентне јединице 92 преузета је једна службена кошуља (интервентна, тегет боје) од Раичевић Миљана док су истог дана са шака покојног Ђ [REDACTED] узете четири фолије теста барутних трагова и то са левог длана, леве надланице, десног длана и десне надланице. Читањем службене белешке о криминалистичко-техничком прегледу лица места 5103/2009 од 19.3.2009. године утврђено је да су дана 19.3.2009. године на стерилним штапићима са ватом узета два бриса из усне дупље од Раичевић Миљана ради израде ДНК профила. Увидом у приложену фотодокументацију лица места суд је утврдио да је на фотографијама приказан шири и ближи изглед лица места, улице Омладинских бригада и то како из правца Општине Нови Београд ка надвожњаку преко ауто-пута Београд-Шид тако и у супротном правцу, ближи изглед и међусобни положај возила и трагова пронађених на лицу места, ближи изглед тела и лица покојног Ђ [REDACTED] те мобилног телефона и наочара затечених поред леша, међусобни положај тела покојног Зарића, локве крви и чауре пиштоља као и изглед пиштоља са оквиром и муницијом, те изглед трагова прашине на униформи Раичевић Миљана. У приложеној фотодокументацији приказан је и изглед возила марке „Пежо 307 ЦЦ“, његових страна, затечених брисотина на возилу, те унутрашњост возила и пртљажника.

Читањем дактилоскопске идентификације отисака папиларних линија МУП РС, УКП, Национално криминалистичко-технички центар број 03/4-7-2 број 234-3-12158/09 од 19.3.2009. године, суд је утврдио да је након спроведене дактилоскопије утврђено да је отисак кажипрста десне руке дактилоскопираног н.н. леша идентичан са отиском кажипрста десне руке на картону о издатој личној карти која гласи на име З [REDACTED] Ђ [REDACTED] од оца Ж [REDACTED] рођеног [REDACTED] године у Б [REDACTED] у, са станом у [REDACTED] у улици [REDACTED] бр [REDACTED] ЈМБГ [REDACTED] број личне карте [REDACTED] издате од стране СУП-а Београд.

Читањем записника о увиђају Кри.бр.622/09 сачињеног од стране дежурног истражног судије Окружног суда у Београду дана 19.3.2009. године, суд је утврдио да је увиђај на лицу места,

започео у 5 и 30 часова и то на коловозу улице Омладинских бригада, делу од кружног тока код Општине Нови Београд ка ауто-путу а у висини зграде и наспрам улаза број 34 у истој улици. Констатовано је да на лицу места постоје четири саобраћајне траке од којих је једна за скретање ка ауто-путу за правац према Загребу, да се у другој саобраћајној траци од ивице коловоза са места испред зграде број 34 налази возило марке „Пежо 307 ЦЦ“, плаве боје, регистарске ознаке БГ 707-925, да су на возилу отворена предња десна врата (врата сувозача) а да поред возила у висини задњег точка лежи тело млађег мушкарца, у пределу карлице ослоњено куком о подлогу са благо повијеним ногама, а у горњем делу трупа лежи са обе плећке на асфалтној подлози са главом окренутом од возила ка ивичњаку одакле се посматра лице места, да се испод главе налази велика крвава мрља од које се крв протеже уназад од предње стране возила поред кога се тело налази у дужини 4,5 метара-широк крвави траг при чему је констатовано да се ради о очигледном сливању крви од тела усмрћеног низ улицу. Утврђено је да је усмрћени младић обучен у црну кожну јакну испод које има дуксерицу, фармерке са црним чарапама и црним патикама, те да се у висини његовог колега налази мобилни телефон и отворене наочаре, а да се иза главе леша паралелно са трагом крви и уз линију која раздваја саобраћајне траке налази једна чаура. Испред возила марке „Пежо“ понешто попречен у истој саобраћајној траци налази се цип полиције марке „Мицубиши“ регистарског броја [REDACTED] з шта је констатовано да у тренутку вршења увиђаја је мотор на возилу „Пежо 307 ЦЦ“ укључен и тихо ради, да у возилу нема ни једног лица те да је са десне стране целокупно возило равномерно испрљано сасушеним блатом. У сачињеном записнику о увиђају истражни судија је констатовао да је [REDACTED] [REDACTED] члан патроле Интервентне јединице 92 у чијем саставу се критичне прилике налазио окривљени, из гејека патролног возила извадио пишто који припада члану патроле-Миљану Раичевићу и то пиштољ марке „ЦЗ 99“ број 115870 који је бандажиран око рукохвата док је [REDACTED] [REDACTED] члан патроле, обавестио истражног судију да је возило „Пежо“ померано уназад један метар у односу на место где је стајало када су започели интервенцију. Констатовано је да се, како је глава усмрћеног у великом делу обливена крвљу, не запажају голим оком ране на глави, да је у току вршења увиђаја са руку леша узет тест на присуство барутних честица као и отисак папиларних линија са прста покојног. Увиђај је завршен у 6,15 часова.

Читањем извештаја о резултатима токсиколошко-хемијске анализе Одељења за токсиколошку хемију Војно-медицинске академије у Београду од 27.3.2009. године, суд је утврдио да је анализом достављеног узорка крви М [REDACTED] Ф [REDACTED] узетог дана 19.3.2009. године у 7 часова и 10 минута утврђено да није доказано присуство металона, а да је доказано присуство етанола у концентрацији од 1,04 промила (22,57 микромола/литар).

Читањем извештаја о прегледу трагова употребе ватреног оружја МУП РС, Национално криминалистичко-технички центар, Управа криминалистичке полиције број 642/09 од 30.3.2009. године као и увидом у приложену фотодокументацију уз извештај, суд је утврдио да је извршен преглед трагова који потичу из догађаја у којем је дана 19.3.2009. године у Новом Београду, у улици Омладинских бригада број 34 смртно страдао З [REDACTED] Ф [REDACTED] те је утврђено да чаура пронађена приликом увиђаја догађаја јесте опалена из пиштоља марке „ЦЗ 99“, калибар 9 милиметара пара, фабричког броја 115870, да на тест фолијама скинути са дланова руку Раичевић Миљана и десне руке и надланице леве руке покојног З [REDACTED] Б [REDACTED] има трагова који могу да потичу од нитрата барутних честица, а да на тест фолијама скинутим са руку М [REDACTED] Ф [REDACTED] има трагова који могу да потичу и од контаминације руку материјом која у себи садржи нитрате док је констатовано да на тест фолијама скинутих са руку И [REDACTED] Н [REDACTED], Ј [REDACTED] С [REDACTED] и Ј [REDACTED] Д [REDACTED] трагови који могу да потичу од нитрата барутних честица нису пронађени.

Читањем записника о извршеном физичко-хемијском вештачењу микро трагова влакана МУП РС, Национално криминалистичко-технички центар број 02-234-970/09 од 8.4.2009. године датом од стране судских вештака Наташе Радсављевић-Стевановић и Војкана Зорића, а при којем налазу и мишљењу су остали на главном претресу као и увидом у фотодокументацију приложену у вези са обрадом пронађених микротрагова влакана Кт.бр.5258/09 од 19.3.2009. године, суд је утврдио да испитивана спорна влакна-влакна тканине изузета помоћу транспарентних фолија са самолепљивих фолија за барутни тест којима је примарно извршено третирање шака покојног З [REDACTED] Б [REDACTED] приликом вршења увиђаја на лицу места кривичног дела нису истоврсни са неспорним влакнима са гардеробе-униформе

полицејског службеника Раичевић Миљана. Вештаци су констатовали да, и поред чињенице да је издвојена карактеристична спорна и неспорна влакна визуелно имају исту дебљину, боју и на исти начин пропуштају поларизовану светлост, неподударност микроелементарног састава је стриктно елиминаторног карактера појаснивши да детекција хемијских елемената олова и алуминијума у испитиваним влакнима са гардеробе-униформе полицејског службеника се може сматрати иконтиминантима, док детекција хемијских елемената рубидијума, магнезијума и гвозда у испитиваним влакнима са достављених фолија јесте круцијална чињеница неистоврсности испитиваних узорака. На главном претресу судски вештаци Наташа Радосављевић-Стевановић и Војкан Зорић остали су при свом датом налазу и мишљењу при чему је вештак Наташа Радосављевић-Стевановић објаснила да нису пронађени трагови који би потицали од униформе окривљеног на рукама оштећеног али да то не значи да није дошло до контакта између униформе окривљеног и руку покојника иако обављеном анализом узорака јесте утврђено да највероватније до остваривања таквог контакта није дошло, док је вештак Војкан Зорић указао на чињеницу да приликом преношења са једне површине на другу површину влакна могу и да отпадно наглашавајући да су они утврдили поређењем трагова са достављених фолија, да влакна гардеробе окривљеног нису истоврсна са влакнима која су пронађена на шакама покојног З [REDACTED] Б [REDACTED]

Налогом вагоника о ДНК вештачењу, МУП РС, Национално криминалистичко-технички центар број 234-2-642/09 од 26.3.2009. године, суд је утврдио да је достављеном анализом ДНК из биолошких трагова са достављених брисова поднокатног садржаја леве и десне руке З [REDACTED] Б [REDACTED] добијен комплетан ДНК профил особе мушког пола који се поклапа са ДНК профилем З [REDACTED] Б [REDACTED] да је анализом ДНК из биолошких трагова из достављених брисева поднокатног садржаја леве и десне руке Раичевић Миљана добијен комплетан ДНК профил особе мушког пола који се поклапа са ДНК профилем Раичевић Миљана. Констатовано је да сви елементи ДНК профила З [REDACTED] Б [REDACTED] и Раичевић Миљана се налази у мешаним ДНК профилема добијеним из биолошких трагова са достављених брисева пиштоља марке ЦЗ-99 фабричког броја 115870 и то са уста цеви и навлаке пиштоља. Елементи ДНК профила Раичевић Миљана налазе се у мешаном ДНК профилу добијеном из биолошких трагова са достављених брисева са левог

и десног рукава кошуље Раичевић Миљана.

Читањем обдукционог записника Института за судску медицину Медицинског факултета у Београду С. број 237/09 од 19.3.2009. године као и увидом у пратећу фотодокументацију, суд је утврдио да је смрт Б [REDACTED] З [REDACTED] насилна и да је наступила услед разорења за живот важних центара дејством пројектила испаленог из ручног ватреног оружја из близине. Рана у десном заушном пределу улазни је отвор прострелине главе која се наставља каналом кроз мастоидни наставак десне слепоочне кости, десну полутину малог мозга, мождани мост, продужену мождину, леви слепоочни режањ великог мозга и леву слепоочну кост завршавајући се у левом слепоочном пределу. Правац канала прострелине је од назад унапред, здесна улево и навише. Констатовано је да је у време убијања постојало стање алкохолисаности код покојног З [REDACTED] Б [REDACTED]

Читањем налаза и мишљења комисије вештака-др Душана Дуњића-специјалисте судске медицине и Милана Куњадића, судског балистичара од 8.6.2009. године, при којем налазу и мишљењу су вештаци остали на главном претресу, суд је утврдио да је смрт З [REDACTED] Б [REDACTED] насилна јер је наступила услед разорења за живот важних можданих центара дејством пројектила испаленог из ручног ватреног оружја из близине односно да је његова смрт у директној узрочној вези са прострелином главе насталом пројектилом испаленим критичном приликом при чему је констатовано да у конкретном случају, прострелина главе З [REDACTED] Б [REDACTED] представља смртоносну телесну повреду. Констатовано је да рана у десном заушном пределу представља улазни отвор прострелине главе која се наставља каналом кроз мастоидни наставак десне слепоочне кости, десну полутину малог мозга, мождани мост, продужену мождину, леви слепоочни режањ великог мозга и леву слепоочну кост завршавајући се излазном раном у левом слепоочном пределу. Правац канала прострелине је уназад унапред, с десна у лево и навише (посматрано у физиолошком положају главе). Вештаци су, имајући у виду карактеристике предметне прострелине као и локализацију улазне и излазне ране, те трагове око улазне ране као и правац канала ране, закључили да је одмах по задобијању прострелине главе З [REDACTED] Б [REDACTED] изгубио свест и могућност кретања, да је прострелина главе настала из близине те да констатовани трагови указују на дејство гаражи несагорелих барутних честица који настају

приликом испaljивања пројектила из ручног ватреног оружја, из близине и који су направили одређено оштећење на кожи-„барутна тетоважа“, да место на коме је тело пронађено указује да је З [REDACTED] Б [REDACTED] погођен у главу поред десних сувозачевих врата, изван аутомобила, те да је смртни исход наступио у врло кратком временском интервалу по задобијању прострелине главе. Поред смртоносне прострелине главе обдукцијом су констатоване и повреде у виду нагњечина десног носног крилца и раздерине у пределу десне обрве које указују на деловање тупине механичког оруђа. Изглед и описане карактеристике ових повреда указују да су исте настале заживотно односно пре задобијања прострелине главе (могуће и приликом пада и удара главе од тврду подлогу). Вештаци међутим констатују да дубока раздерина десног обрвног предела, ценећи њену локализацију у односу на улазну рану прострелине и правац канала рана, карактер повреде као и постојање трагова крви на лицу места (издвојена локва крви поред главе леша), не искључује могућност да је ова раздерина настала и директним ударом неке тупине механичког оруђа пре прострелине главе. Повреде констатоване на спољашној страни десног колена у промеру 3x2 центиметра као и у пределу врха левог лакта, у промеру 1x0,5 цм, где је поткожно меко ткиво крвљу подливано, тамно црвенкасте боје указују да су исте могле да настану приликом пада тела на подлогу при чему је утврђено да је у левом грудном пределу попречно овално, у промеру око 3x1 цм и у пределу спољашне стране левог рамена неправилно овално, у промеру 4x3 цм кожа крвљу подливена, жућкасто-зеленкаста и указује да су ова два крвна подлива настала пре критичног догађаја на око две недеље. Вештаци су утврдили да се из фотодокументације са лица места види да је тело оштећеног З [REDACTED] Б [REDACTED] затечено поред возила ослоњено на десни бок са савијеним ногама у куку и коленима, десном руком полуопруженом на подлогу, док је лева рука савијена у лакту, а подлактица ослоњена на слабински предео, те констатују да је у извештају о криминалистичко-техничком прегледу лица места утврђено да је леш покојног З [REDACTED] затечен у лежећем положају, на левом боку, па даље закључују да је вероватно грешка у одређивању стране тела јер се из даљег описа положаја руку види да оне одговарају позицији која се и види у фотодокументацији. Такође, констатују да трагови крви на левој полсвини главе оштећеног, постојање гумене хируршке рукавице у пределу леве ушне шкољке покојног З [REDACTED] као и трагови попрсканости у околини велике локви крви на асфалту поред главе оштећеног указују да је глава оштећеног

померена након повређивања. Вештаци су констатовали да у моменту испљивања када је дошло до смртног повређивања З [REDACTED] уста цеви пиштоља су од улазне ране у десном заушном пределу била на растојању од око 5 цм, пиштољ је чауру избацио на растојање од 2,90 метара у правцу задњег десног дела возила и трага крви у виду сливања на коловозу па закључују да, према томе, имајући у виду да пиштољ избацује чауру у десну страну и лако уназад, да је позиција пиштоља у моменту испљивања била таква да је цев била усмерена у правцу канала прострелине, а да је десна страна пиштоља била окренута ка месту где је затечена чаура.

Судски вештаци Душан Дуњић и Милан Куњадић су и на главном претресу остали при свом датом налазу и мишљењу од 8.6.2009. године при чему су изјавили да је њихов писани налаз и мишљење базиран на свим чињеницама које су утврђене до тада, на фотодокументацији са лица места, те обдукционом налазу и припадајућој фотодокументацији. Вештак Душан Дуњић је нагласио да су вештаци по одобрењу суда извршили и пробна испљивања како би утврдили и прецизирали даљину пуцања односно растојање између уста цеви и улазне ране која је констатована на телу покојног Б [REDACTED] З [REDACTED] те да су из овог експеримента несумњиво утврдили да је растојање уста цеви од тела покојног Зарића било око 5 цм чиме је добијени резултат скоро идентичан са траговима које су констатовани на кожи око улазне ране у десном заушном пределу. Вештак Дуњић је појаснио на главном претресу да је несумњиво утврђено да се улазна рана налази у десном заушном пределу, а излазна рана у левом слепоочном пределу главе покојног З [REDACTED] и да су практично дефинисане три тачке које се спајају у једну линију-уста цеви, која се налазе на 5 цм од улазне ране, улазна рана и излазна рана према чему је закључено да правац канала ране одговара оса канала цеви, да сама рана представља смртоносну телесну повреду као и да је смрт наступила веома брзо одмах по задобијању пуцња дошло је до клонућа и пада тела на подлогу. Указао је да поред ове смртоносне телесне повреде на глави јесте констатовано да постоји једна раздерина у пределу десне обрве и делу десног носног крилца наводећи да су обе ове повреде настале деловањем тупине маханичког оруђа. Констатовано је да раздерина десног обрвног предела која је обимна и дубока до окоснице је могла да настане и падом, ударцем главе у тврду подлогу, али да се не може искључити да је настала и директним деловањем неке тупине

механичког оруђа-чврсте тупине у овај предео главе напомињући да су обе повреде настале за живота, пре настанка дефинитивног смртног исхода. Вештак Дуњић је на главном претресу још једном поновио да се из фотодокументације са лица места види да се тело покојног З [REDACTED] налази на подлози поред отворених сувозачевих врата у положају на десном боку, више на леђима, са полуопруженом десном руком која је на подлози и левом руком савијеном у лакту, те шаком у висини леве слабине и трбуха, да је леш доњим делом тела ослоњен на десни кук са полу савијеним ногама, да му је глава ослоњена десним образом, десним слепоочним и десним темечним пределом на подлогу, а да се на пределу леве ушне шкољке уочава гумена хируршка рукавица, те да од главе и лица према задњем делу возила се налази велики траг крви у облику сливања при чему је напоменуо да је излазна рана на левој страни, а улазна на десној страни главе односно десном заушном делу при чему се између десне руке и десне ноге, на подлози налази мобилни телефон и наочаре на којима нису пронађена оштећења. Вештак Дуњић је констатовао да је присуствовао показивању на главном претресу окривљеног како је дошло критичном приликом до испалења пројектила наводећи да на основу тога може да прецизира положај руке која држе пиштољ у односу на установљену прострелину код покојног З [REDACTED]. Објаснио је да би пре свега, растојање које је окривљени показао на главном претресу, могло да одговара растојању које су и вештаци утврдили (око 5, а измерено је око 6 цм) наглашавајући да је рука која држи ватрено оружје из кога је испален пројектил морала бити одмакнута у односу на позицију главе да би се задобила установљена прострелина наводећи да према томе, рука која је држала оружје конкретном приликом није могла бити у позицији коју је окривљени показао на главном претресу у судници, тј. рука која је држала пиштољ у тренутку испалења пројектила морала је да буде подигнута од тела оштећеног најмање 5 цм на тај начин што би уста цеви пиштоља усмерена ка глави покојника такође била удаљена од главе покојника 5 цм. Међутим, окривљени је показао други положај руке у којој је држао пиштољ из кога је дошло до испалења пројектила у тренутку када се његова рука обухваћена рукама покојног З [REDACTED] налазила на телу покојног Зарића, што је вештак Дуњић на главном претресу довео у сумњу односно оспорио и рекао да из позиције како је то окривљени представио није могло да дође до испалења и nanoшења прострелне ране покојног З [REDACTED]. Прецизирао је да раздерица у пределу десног обрвног предела која је дубока и опсежна до кости

са нагњеченим прстеном није могла да настане ударцем песницом или отвореном шаком, а да трагови крви на лицу места и то пре свега локва крви величине мушке шаке са раширеним прстима, може да буде у вези са повредама насталим од ватреног оружја али и са опсежном раздерином десног обрвног предела. Појаснио је да велика раздерица у десном обрвном пределу представља свежу повреду, да она није настала пре интервенције полиције у оквиру насталог догађаја односно да није настала у возилу или пре отварања врата возила од стране интервентне екипе што је поткрепио чињеницом да ова повреда веома крвари, а да на одећи оштећеног З [REDACTED] и у самој возилу нису пронађени трагови који би указивали на крварење из ове ране. У својој усменој речи на главном претресу судски вештак Душан Дуњић је указао да је на основу фотодокументације са лица места и трагова присутних на левој половини главе и лица попрсканости на асфалту и трагова крви на асфалту, те да јена основу постојања хируршке рукавице у пределу левог уха и левог слепоочног дела утврдио да је глава оштећеног З [REDACTED] Б [REDACTED] померана. Додао је да сваки положај руке која држи ватрено оружје и главе, на утврђеном растојању између уста цеви и тела, јесте могуће, те да ли је глава била повијена више у леву страну наниже, навише или на супротну страну, не може знати али да несумњиво може закључити да у конкретном случају рука са пиштољем није могла бити у позицији уз тело оштећеног односно, да би настала описана рана, рука са пиштољем морала би бити у отклону од тела Б [REDACTED] З [REDACTED] и опет у позицији оса канала цеви и то на растојању од тела, десног рамена З [REDACTED] подигнута у висини од 5 цм и од улазне ране, главе покојног З [REDACTED] такође 5 цм.

Судски вештак Милан Куњадић је у својој усменој речи на главном претресу такође навео да у свему остаје при налазу и мишљењу од 8.6.2009. године датом заједно са Душаном Дуњићем. Појаснио је да приликом испалења из предметног пиштоља марке „ЦЗ 99“, навлака пиштоља иде у задњи положај, када долази до избацивања чауре што је у конкретном случају потврђено проналаском чауре на лицу места чиме је констатовао да је навлака слободно „одрадила“ избацивање чауре. Имајући у виду демонстрирање предметног догађаја од стране окривљеног на главном претресу, вештак је констатовао да је окривљени рекао и показао у судници да је десна рука покојног Б [REDACTED] З [REDACTED] била преко његове десне руке у којој је држао пиштољ и преко задњег дела навлаке, те је закључио да у таквој ситуацији, ако би дошло

до испалења, навлака не би могла да се врати у задњи положај до краја, односно не би могло да дође до избацавања чауре, а у конкретном случају пронађена је чаура од испаленог пројектила, тако да положај који је представио окривљени везано за руке покојног у односу на пиштољ који је држао окривљени није био могућ. Нагласио је да у тренутку испалења пројектила из пиштоља, оружје било „репетирано“, што значи да је полуга ударача била у задњем положају тако да је у том тренутку била потребна мања сила и мањи ход окидача-односно сила од око 1,5 килограма. Вештак Куњадић је појаснио да је у писменом налазу и мишљењу констатовао да приликом испалења из пиштоља марке „ЦЗ 99“, чаура увек одлази на десну страну и то благо уназад али да закључује, након што је у условима суднице од стране окривљеног и уз помоћ судског стражара као маркиранта представљен догађај и тренутак испалења, да је могуће да је чаура отишла у страну где је и пронађена будући да се ради о подлози која је била тврда, бетону, асфалту, и да чаура може да одскочи.

Читањем налаза и мишљења судских вештака др Бранка Мандића, психијатра и Ане Најман, специјалисте клиничке психологије, од 16.6.2009. године, при којем налазу и мишљењу је остао др Бранко Мандић и на главном претресу, суд је утврдио да је Раичевић Миљан особа са релативно уравнотеженом структуром личности чије су интелектуалне способности у границама горњег просека, да у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет код њега није регистровано постојање неког психопатолошког поремећаја, да су његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле очуване те да испитанику психијатријско лечење није потребно.

Суд је ценио и остале предлоге и доказе али их посебно није образлагао утврдивши да не могу бити од утицаја на одлуку суда у овој кривично правној ствари.

Анализирајући сваки доказ засебно и све доказе заједно и у њиховој међусобној вези као и у вези са одбраном окривљеног Раичевић Миљана утврђено је чињенично стање као у изреци пресуде.

Тре свега, оцењујући одбрану окривљеног Раичевић Миљана, суд је имао у виду да је он континуирано током кривичног

поступка наводио да је конкретном приликом покојни З [REDACTED] Б [REDACTED] када му је скривљени пришао, док се З [REDACTED] налазио на сувозачком месту у возилу марке „Гџежо 307 ЦЦ“ са репетираним и према њему усмереним пиштољем у десној руци, прво нагло отворио сувозачка врата возила у којем се налазио гурнувши га њима у подлактицу десне руке у којој је држао пиштољ а потом „искочио из возила“ и својом десном руком одгурнуо леву руку окривљеног истовремено ухвативши својом левом руком окривљеног у висини десног ручног зглоба руке у којој је држао пиштољ а потом га је, након што се усправио, лицем окренут ка њему, својом десном руком ухвативши његову десну руку почео да окреће бочно и да га навлачи на свој десни бок држећи истовремено са обе руке десну руку окривљеног у којој му се налазио пиштољ и то у висини ручног зглоба при чему је цев пиштоља била усмерена на горе да би у једном тренутку дошло до опаљења. Такође, на главном претресу окривљени Раичевић Миљан је у присуству вештака Милана Куњадића и Душана Дуњића представио како се критичном приликом догађај одиграо при чему је у поступку демонстрације у судници показао да је његова десна рука у којој је држао пиштољ, била држана у висини десног зглоба од стране оштећеног, покојног З [REDACTED] његовом левом руком, док му је десна рука била повијена у десном лакту изнад десне руке окривљеног која је отвореном шаком држала шаку десне руке окривљеног у којој се налазио пиштољ, а левом шаком је оштећени држао окривљеног за његов десни зглоб у ком тренутку је пиштољ у рукама окривљеног био усмерен навише ка глави демонстрирајући да је оштећени својом десном руком држао окривљеног тако што је његова десна шака била преко десне шаке окривљеног руке у којој се налазио пиштољ и горњим делом додиривала дршку пиштоља и навлаку пиштоља са задње стране при чему је тело покојног З [REDACTED] било повијено унапред, а тело окривљеног Раичевића прислоњено на тело оштећеног с тим што је његова лева рука била у висини левог рамена оштећеног, док је, у том тренутку, оса цеви пиштоља била усмерена одоздо на горе, предњим делом ка десном зашном делу главе, а растојање уста цеви од десног зашног дела главе покојног З [REDACTED] било је на растојању око 6 цм. Оваква одбрана окривљеног која је поновљена и кроз представљање самог догађаја на главном претресу од стране окривљеног уз помоћ маркиранта и пиштоља јесте демантована пре свега од стране вештака Душана Дуњића који је, након демонстрације окривљеног Раичевића на главном претресу како је дошло до испаљења критичног пројектила, констатовао у својој усменој речи да је рука која држи

оружје (Раичевићева десна рука), да би дошло до задобијања описане повреде, морала бити одмакнута у односу на тело покојног, десно раме покојног З [REDACTED] 5 цм, а у односу на главу оштећеног З [REDACTED] десни заушни део главе такође 5 цм на шта је и указано у налазу вештака, те да позицију десне руке окривљеног у којој се налазио поштољ а како је он то представио на главном претресу у тренутку испалења пројектила, вештак није прихватио, имајући у виду да је Раичевић на главном претресу показао да је његова десна рука у којој је држао пиштољ била у тренутку испалења уз тело покојног З [REDACTED] лежећи на његовом десном рамену обухваћена левом и десном руком покојника, како је то представио својом одбраном. У овом делу одбрану окривљеног вештак је оспорио, тј. положај руке у тренутку испалења пројектила. Такође вештак је указао да позиција главе оштећеног З [REDACTED] није могла бити у положају коју је окривљени показао на главном претресу при чему се сагласио да је размак између уста цеви пиштоља од улазне ране у десном заушном пределу био око 5 цм (односно 6 цм колико је измерено на демонстрацији догађаја од стране окривљеног у судници). Такође, вештак Дуњић је утврдио да постоји повреда у виду нагњечине десног носног крилца и раздерине у пределу десне обрве која повреда је настала заживотно, деловањем тупине механичког оруђа и то пре прострелине главе. На главном претресу вештак је објаснио да настале повреде су заживотне и да су настале када се оштећени налазио ван возила. Навео је да описане повреде на лицу покојног Зарића нису могле настати од шаке или песнице и да су настале приликом изласка из возила покојног З [REDACTED] деловањем тупине механичког оруђа, заживотно. Међутим, окривљени током изношења своје одбране током поступка ни једног тренутка није указивао на контакте између њега и покојног З [REDACTED] у којима би могла да наступи горе описана повреда на коју је указао вештак Дуњић. Такође одбрана окривљеног и у овом делу везана за ову насталу повреду је неуверљива јер окривљени ни једног тренутка не спомиње да је било контакта између њега и покојног З [REDACTED] у коме би могла да наступи списана повреда на коју указује вештак Дуњић тврдећи да је она настала заживотно, у тренутку када се покојник налазио ван возила.

У погледу горе описане повреде вештак је оставио могућност да је она могла настати и приликом пада покојника о чврсто тло међутим суд је имао у виду да је вештак нагласио да је повреда заживотна и да је настала пре прострелине главе.

Исто tako, sud je imao u vidu da je vештак Милан Куњадић у својој усменој речи на главном претресу навео да је конкретном приликом, навлака слободно „одрадила“ избацавање чауре, те да није прихватљиво, како то окривљени Раичевић континуирано често наводио у својој одбрани током поступка и демонстрацио на главном претресу, да је десна рука оштећеног, покојног З [REDACTED] била преко његове десне руке у којој је држао пиштољ и то преко задњег дела навлаке оружја будући да у таквој ситуацији навлака не би могла да се врати у задњи положај до краја, односно не би могла да избаци чауру, што се ипак конкретном приликом и десило када је дошло до смртог повређивања оштећеног Ђ [REDACTED] З [REDACTED] чиме се у потпуности искључује одбрана окривљеног Раичевића у делу где категорично и недвосмислено наводи да су се, пре опалења пројектила, његова рука и десна рука окривљеног у којој је држао пиштољ налазиле у описаној локацији.

Имајући у виду налаз и мишљење вештака проф др Душана Бунајића и вештака балистичара Милана Куњадића суд налази да је одбрана окривљеног Раичевић Миљана у потпуности оспорена, јер су вештаци на несумњив начин, својим налазима, а потом и на главном претресу, након представљања догађаја у судници, одржавајући на микротрантом, везано за тренутак испалења пројектила, у потпуности оспорили начин опалења тако је то представило вештацима и имајући у виду улазну и излазну рану и положај ране у којој је држао окривљени пиштољ при том ценећи и положај ране у којој је држао [REDACTED] З [REDACTED] на десној руци окривљеног у којој је држао пиштољ. На горе описан начин оба вештака су у потпуности оспорили одбрану окривљеног везано за настали догађај избацавања пројектила.

Имајући у виду такође, одбрана окривљеног Раичевић Миљана у делу, да је објаснио на претходно описани начин да је пре испалења пројектила у З [REDACTED] између њега и Ђ [REDACTED] дошло до физичке борбе, тако што је оштећени Зарић прво њега ухватио својом руком за десни зглоб руке у којој је држао пиштољ а потом то значење и другом руком покушавајући да га навуке на свој десни бок јер, наводи демонтовани чињеницом да у свом налазу и мишљењу, оштро изложено физичко-хемијском вештачењу микрофотографским снимцима, који налаз и мишљење је суд прихватио као јасан, доследан и јан и да у са правилима струке, а на који странке

нису имале примедбе, судски вештаци Наташа Радосављевић-Стевановић и Војкан Зорић, а при којем налазу су остали на главном претресу. Јесу констатовали да влакна изузета помоћу фолије за барутни тест са шака покојног З [REDACTED] Б [REDACTED] нису истоврсна са влакнима са гардеробе-униформе Раичевић Миљана из чега су утврдили да највероватније није дошло до контакта између униформе окривљеног и руку покојног Б [REDACTED] З [REDACTED] чиме се практично искључује могућност да су се Зарић и Раичевић налазили у физичком контакту пре испаливања пројектила на начин на који је то описао Миљан Раичевић у својој одбрани.

Суд је, приликом одлучивања, такође имао у виду да је сведок Ј [REDACTED] девојка покојног Б [REDACTED] З [REDACTED] у свом исказу навела да је у тренутку када је возило у којем се налазио покојни Б [REDACTED] З [REDACTED] заустављено од стране интервентне екипе она са покојним З [REDACTED] била у контакту преко мобилног телефона, а што потврђује и сведок М [REDACTED] Ф [REDACTED] возач предметног возила марке „Пежо 307 ЦЦ“ које исказе је суд прихватио као јасне, логичне и међусобно сагласне, те да је том приликом чула како су З [REDACTED] у позадини продорним мушким гласом упућене речи „стој, изађи“, што све указује да је веома животно и реално закључити да је, у тренутку заустављања возила марке „Пежо“ окривљени З [REDACTED] Б [REDACTED] имао мобилни телефон у својој десној руци, а што се поткрепљује фотодокументацијом из које се види да је поред леша покојног З [REDACTED] са његове десне стране пронађен његов мобилни телефони и наочаре у неоштећеном стању, како у свом исказу наводи и сведок У [REDACTED] С [REDACTED] уна покојног, која је те предмете касније преузела, што потпуно искључује одбрану окривљеног Раичевић Миљана у делу где наводи да је својом десном руком покојни Зарић на описани начин прво одгурно његову леву руку, а потом га ухватио са обе руке за зглоб десне руке у којој је држао пиштољ. Описане чињенице, наиме, отклањају наводе одбране окривљеног Раичевића да је физички контакт између њега и покојног З [REDACTED] одвијао на описани начин будући да, у том случају, никако, пре свега, мобилни телефон, че би био пронађен у неоштећеном стању поред десне стране леша, покојног З [REDACTED] с обзиром да је, по казивању окривљеног Раичевића, његова десна рука била слободна за реализацију описаног напада на њега поред чега је и потпуно нелогично да предмети оштећеног З [REDACTED] мобилни телефон и наочаре, да је било напада између окривљеног и оштећеног, остану неоштећени и непомоћени у положају који се види из

фотодокументације са лица места.

Према томе, имајући у виду наведено неживотно и нелогично је да је оштећени З [REDACTED] Е [REDACTED] на начин на који је то окривљени Раичевић описао у својој одбрани и демонстрирао на главном претресу критичном приликом ненаоружан, у ситуацији када уочава да возило марке „Пежо 307 ЦЦ“ у којем се налази на сувозачком месту, прилази полицајац Интервентне јединице са пиштољем у десној руци, упереном према њему, а други полицајац такође са пиштољем у руци га држи на нишану стојећи испред возила у којем је био. реагује тако што напада полицајца, окривљеног Раичевића, без оружја у рукама и очигледно са мобилним телефоном у десној руци, гура се и опире како то наводи окривљени у својој одбрани будући да предузимање таквих радњи оштећеног није, по уверењу суда, природно поступање које би се реално у таквој ситуацији могло очекивати од оштећеног чак иако се узме у обзир да је конкретном приликом био под дејством алкохола, средњи степен пијанства. Неживотно је да Е [REDACTED] З [REDACTED] који је критичне ноћи седео на месту сувозача, неспорно утврђено разговарао мобилним телефоном са својом девојком, која је у том тренутку управљала његовим возилом, којој је он предао кључеве од возила да паркингу испред сплава „Акапулко“, хотела „Југославије“ са молбом да возило одвезе кући, који седећи на предњем десном седишту обзиром да је разговарао телефоном није обраћао пажњу на коловоз пута а што је поткрепљено исказима сведока Ф [REDACTED] М [REDACTED] возача и његове девојке Ј [REDACTED] Д [REDACTED] тренутку када је то возило заустављено, у ком тренутку он није учинио ни један прекршај нити било шта друго да би га довело у позицију страха у односу на полицију, предузме било коју агресивну радњу према полицајцима који су држали у рукама репетиране пиштоље, говорили полиција „изађи напоље“, у тренутку када је возач изведен из возила, започне излагање из возила како је то окривљени представио, нападне окривљеног, предузимајући како је то представио окривљени џудо захват посебно имајући у виду све оно што је до сада речено везано за личност покојног З [REDACTED] да је био весео, миран младић који се бавио спортом и који те ноћи није испољио агресивност, већ напротив разумно се понео у тренутку када је био под утицајем алкохола предавајући кључеве својих кола својој девојци Ј [REDACTED] Д [REDACTED] са молбом да она одвезе возило. Све ово указује да је одбрана окривљеног у погледу испољене агресивности и напада покојног Е [REDACTED] З [REDACTED] неуверљива и свим горе изведеним

доказима доведена у сумњу, те суд одбрану окривљеног не прихвата. Овакав закључак суда поткрепљен је и чињеницом да мајка покојног З [REDACTED] - О [REDACTED] З [REDACTED], Б [REDACTED] з Б [REDACTED] ујак покојног З [REDACTED] С [REDACTED] У [REDACTED] ујна као и Ф [REDACTED] друг Б [REDACTED] З [REDACTED] који је критичном приликом управљао возилом којим се З [REDACTED] на сувозачком месту налазио, сви сагласно наводе да је покојни Б [REDACTED] З [REDACTED] био спортиста, да није био агресиван, да је био увек доброг расположења као и да никада није био проблематичан што све указује да се од особе таквог карактера каквог је, по казивању најближих који су га најбоље и познавали, био Б [REDACTED] З [REDACTED] икако не може очекивати склоност агресији и таквом понашању које није адекватно и прилагођено ситуацији у којој се нашао, а које понашање је, према одбрани окривљеног Раичевића, покојни З [REDACTED] Б [REDACTED] конкретном приликом испољио због чега је суд, између осталог, одбрану окривљеног Раичевића у којој наводи да га је на описани начин З [REDACTED] напао, искључио као неубедљиву и неистиниту.

Такође, суд је имао у виду да је бранилац окривљеног Раичевић Миљана у својој завршној речи навео да је, у конкретном случају, кривично дело учињено под дејством неодољиве силе, али овакву тезу одбране суд није прихватио с обзиром да је нелогично и неприхватљиво да је примењена било каква сила од стране покојног З [REDACTED] према окривљеном Р [REDACTED] а посебно не неодољива, будући да је Б [REDACTED] З [REDACTED] био ненаоружан и предметном приликом суочен са Миљаном Раичевићем који је у својој десној руци држао репетиран пиштољ уперен у њега, а имајући у виду да је и другим, претходно детаљно образложеним изведеним доказима, суд категорично искључио могућност да је пре испљивања пројектила у З [REDACTED] услед чега је дошло до смртог исхода, постојао напад покојног на окривљеног, па самим тим и примена силе. Поред наведеног, из наведених разлога, наставши да није постојао напад покојног З [REDACTED] суд није прихватио ни тезу одбране да је окривљени поступио у нужној одбрани критичном приликом и да нема места примени овог института.

Имајући у виду све наведено, а након што је отклонио одбрану окривљеног на описани начин, суд је утврдио чињенично стање као у изреци пресуде утврдивши да је оно поткрепљено изведеним доказима и то пре свега извештајима о криминалистичко-техничком прегледу лица места од 19.3.2009.

године, приложеном фотодокументацијом и скицом лица места, дактилоскопском идентификацијом отисака папиларних линија МУП-а РС, Национално криминалистичко-техничког центра од 19.3.2009. године, записником о увиђају Кри.бр.622/09 од 19.3.2009. године дежурног истражног судије Окружног суда у Београду, извештајима о резултатима токсиколошко-хемијске анализе ВМА центра за контролу тровања, Одељења за токсиколошку хемију од 27.3.2009. године, извештајем о прегледу трагоза употребе ватреног оружја МУП РС, УКП, Национално криминалистичко-технички центар број 642/09 од 30.3.2009. године са фотодокументацијом, записником о физичко-хемијском вештачењу микротрагова влакана МУП РС, УКП, Национално криминалистичко-технички центар број 470/09 од 8.4.2009. године, записником о ДНК вештачењу МУП РС, УКП, Национално криминалистичко-технички центар број број 234-2-642/09 од 26.3.2009. године, записником о обдукцији Института за судску медицину С.број 237/09 од 19.3.2009. године, које писмене доказе је суд прихватио као јасне, објективне, те употпуњене налазом и мишљењем судских вештака др Душана Дуњића и Милана Куњадића од 8.6.2009. године, те налазом и мишљењем Бранка Мандића и Ане Најман од 16.6.2009. године, а при којим налазима су судски вештаци остали и на главном претресу, а које налазе је суд прихватио као јасне, логичне и у свему дате у складу са правилима струке и вештине, имајући у виду да странке на њих нису имале примедбе утврдивши да се свим побројаним доказима, у конкретном случају, употпуњује логична целина и утврђени чињенични склад.

Суд је, такође, прихватио исказе саслушаних сведока-оштећене З [REDACTED] О [REDACTED] сведока У [REDACTED] С [REDACTED] Б [REDACTED] Б [REDACTED] Ј [REDACTED] Д [REDACTED] и Ф [REDACTED] М [REDACTED] утврдивши да су њихови искази јасни, недвосмислени, и у одлучним чињеницама међусобно сагласни.

Приликом одлучивања суд је посебно ценио исказ и сведока [REDACTED] Д [REDACTED] радника Интервентне бригаде који је на идентичан начин описао да се предметни догађај збио како је то у својој одбрани и показивању на главном претресу учинио и сам окривљени Раичевић Миљан, али његов исказ није прихватио утврдивши да је дат само у циљу помагања окривљеном и олакшања његовог кривично-правног положаја у овом поступку. Што се тиче исказа сведока [REDACTED] С [REDACTED] и сведока

И [REDACTED] Н [REDACTED] радника Интервентне јединице 92, суд је прихватио њихове исказе у делу где наводе след догађаја који је претходио заустављању возила марке "Пежо 307 ЦЦ" у коме се налазио покојни З [REDACTED] марке, будући да су у том делу њихови искази јасни, сагласни и убедљиви, при чему је суд имао у виду да ниједан од поменутих сведока није видео сам тренутак када се збио предметни догађај односно када је дошло до испалења пројектила окривљеног Раичевића у покојног Ђ [REDACTED] З [REDACTED] већ да су десној страни возила где се леш покојног налазио пришли тек након што су чули пуцањ и када је већ тело покојног З [REDACTED] лежало на тлу.

Оцењујући одбрану окривљеног у вези са изведеним доказима на главном претресу, суд налази да окривљени Миљан Раичевић у целости оспорава извршење кривичног дела убиства из члана 113 КЗ-а, наводећи да се догађај одиграо како га је он представио, да је критичном приликом на начин како је он описао био нападнут од стране покојног Ђ [REDACTED] З [REDACTED] те да у оствареном контакту који је он описао својом одбраном а потом на главном претресу, у судници, у присуству судских вештака представио догађај, свој контакт са покојником уз помоћ маркера наводећи да му није јасно како је дошло до опаљења тј. до испалења пројектила. Оваква одбрана у целости је оспорена свим горе изведеним доказима на главном претресу, пре свега писменим доказима а потом и исказима саслушаних вештака на главном претресу који су на недвосмислен начин рекли да догађај како је то представио окривљени и то у тренутку испалења пројектила а како је то све горе објашњено. Имајући у виду исказе саслушаних сведока и писмене доказе суд налази да одбрана окривљеног Раичевића у целости оспорена коју суд не прихвата и налази да је она срачуната на избегавању кривице.

Суд је посебно имао у виду тренутак заустављања возила у коме се налазио на месту сувозача покојни З [REDACTED] који није био учесник евентуалног прекршаја који је учинио возач те наводе браниоца да је З [REDACTED] употребио силу, те да евентуално може да се ради о нужној одбрани или прекорачењу нужне одбране везано за радње Миљана Раичевића, суд није прихватио, обзиром да се радило о оштећеном, младићу који није агресиван, није склон тучи, који у критичном догађају није имао никакве предмете који би могли да се употребе за вршење силе, већ напротив седео је на возилу и разговарао мобилним телефоном са својом девојком Ј [REDACTED] Д [REDACTED] а што је све неспорно утврђено изведеним

доказима током поступка. Тако да наводе браниоца о примени силе од стране покојника суд једноставно није могао да прихвати јер у погледу тих тврдњи не постоји ни један доказ у списима. Имајући све ово у виду нелогична је тврдња одбране да је покојник излазећи из возила у тренутку када су у његовом правцу упарена најмање два пиштоља, репетирани, и то један од стране полицајца Д [REDACTED] а други од стране окривљеног, искаче из возила и примењује "цудо захвате" према окривљеном те да у свему томе, а како је то горе објашњено од стране окривљеног, долази до пуцња. Све ово је нелогично и оспорено на недвосмислен начин свим горе изведеним доказима и то како писменим, фотодокументацијом тако и исказима сведока и исказима саслушаних вештака на главном претресу, те суд налази да је одбрана окривљеног срачуната на избегавању кривице и ни једним доказом није поткрепљена осим исказом Д [REDACTED] Ј [REDACTED] који суд није прихватио, јер је усмерен да би помогао у помагању избегавања кривице окривљеног Миљана Раичевића, те одбрана окривљеног није прихваћена.

Правном анализом утврђеног чињеничног стања суд је утврдио да се у радњама окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела убиства из члана 113 КЗ-а. Дакле, несумњиво је утврђено да је окривљени Раичевић Миљан дана 19.3.2009. године око 4,15 часова у Новом Београду, у улици Омладинских бригада у висини броја 3, лишио живота сада пок.Б [REDACTED] З [REDACTED] из Ј [REDACTED] при чему је био урачуњлив и свестан свог дела и његове забрањености, чије извршање је и хтео, тако што је, као полицијски службеник Полицијске управе за Град Београд – Интервентна јединице 92, и члан Интервентне патроле позивног броја 9242, која је том приликом обављала своју службену дужност на територији Новог Београда у службеном патролном возилу марке "Мидубиши пајеро", рег.бр. М [REDACTED] када је наведена патрола, након више претходних безуспешних покушаја, успела да заустави путничко моторно возило марке "Пежо 307 ЦЦ", рег.бр. [REDACTED] којим је управљао Ф [REDACTED] М [REDACTED] из Ја [REDACTED] а у том возилу, на седишту сувозача, седео сада пок.Ђорђе Зарић, заједно са осталим члановима патроле изашао из наведеног патролног возила, репетирао свој службени пиштољ марке "ЦЗ-99", кал.9 мм ПАРА, фабр. бр. 115870 и држећи тај пиштољ у десној руци, пришао вратима сувозача поменутог путничког моторног возила, наредио сада пок.Б [REDACTED] З [REDACTED] да изађе напоље и левом руком отворио врата сувозача, па је, када је сада пок.Б [REDACTED] изашао из

наведеног возила, из поменутог службеног пиштоља, из непосредне близине, са растојања од свега 5 цм, испалио један пројектил у предео главе сада пок.З. [REDACTED] наневши му тешку телесну повреду опасну по живот, у виду прострелине у десном заушном пределу, услед које је овај на лицу места преминуо.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, а ценећи психички однос окривљеног према извршеном делу убиства из члана 113 КЗ-а несумњиво је утврђено да је окривљени у време извршења кривичног дела био свестан свог дела и његове забрањености и да је хтео његово извршење при чему је суд имао у виду налаз и мишљење судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман од 16.6.2009. године, при којем је вештак Мандић остао и на главном претресу из чега је суд утврдио да је предметно кривично дело извршио са директним умшљајем.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције суд је ценио све околности из члана 54 КЗ-а па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио младост окривљеног, личне прилике чињеницу да је [REDACTED] ранији живот-неосуђиваност, док отежавајућих околности на страни окривљеног суд није нашао.

Ценећи наведене околности суд је утврдио да се сврха кажњавања у конкретном случају може постићи изрицањем казне затвора којом ће се у дозвољеној мери утицати на окривљеног да убудуће не врши кривична дела, те је окривљеног Раичевић Миљана осудио на казну затвора у трајању од седам година у коју казну му се урачунава и време које проводи у притвору по решењу истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.290/09 од 21.3.2009. године а који му се рачуна од 19.3.2009. године када је лишен слободе, па надаље.

Сходно одредби члана 206 став 2 ЗКП-а суд је оштећену О. [REDACTED] ради остваривања имовинско-правног захтева упутио на партиду с обзиром да подаци овог кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење, а прикупљање истих за одлучивање у овом поступку би по мишљењу суда довело до непотребног одуговлачења кривичног поступка.

На основу одредбе члана 196 ЗКП-а суд је окривљеног Раичевић Миљана ослободио од плаћања трошкова кривичног поступка и паушала истовремено одредивши да исти падају на

терет буџетских средстава суда утврдивши да би истим било доведено у питање издржавање самог окривљеног с обзиром да се више не налази у сталном радном односу и да му предстоји дугогодишња казна затвора.

Записничар
Мирјана Глишковић

MT

Председник већа-судија
Живота Ђојинчевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Врховном суду Србије у року од 15 дана
од дана пријема писменог отправака исте,
а преко овог суда.

Д-на:

1. ОЈТ-у у Београду
2. окривљеном Раичевић Миљану преко Управе Окружног затвора у Београду
3. браницима окривљеног-адв. Владимиру Петровићу и адв. Гордани Божиловић-Петровић
4. оштећеној З [REDACTED] О [REDACTED]

Судија,